

ת"פ 8319/08/16 - מדינת ישראל נגד גבריאל גנאדי אבן

בית משפט השלום בפתח תקווה

03 אוקטובר 2017

ת"פ 8319-08-16 מדינת ישראל נ' אבן ואח'

בפני מאשימה
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל

נגד
נאשם
1. גבריאל גנאדי אבן ע"י ב"כ עו"ד ברזילי

גזר - דין בעניינו של הנאשם 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של תקיפה חבלנית בצוותא, לפי סעיפים 380 + 382 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ב-21.7.16 בשעה 01:30 בלילה לערך החל ויכוח בין הנאשם, יוסי בסטיקר ואלברט אבייב בעמדם ברחוב ברון הירש בפתח תקווה. אלברט אבייב עובד בקיוסק המצוי במקום.

בהמשך בשעה 02:00 הגיע המתלונן ש ט למקום ושוחח עם יוסי בסטיקר.

לאחר מכן עזב יוסי את המקום ואל המקום הגיעו הנאשם ואחרים והנאשם החל להכות את המתלונן באמצעות פנס, כך שהמתלונן נפל על המדרכה.

הנאשם והאחרים בעטו במתלונן בעודו שוכב על המדרכה ובנסיבות אלה ניסה אלברט אבייב להרחיק את הנאשם מהמתלונן, אך הנאשם רץ חזרה למתלונן שניסה לקום והכה אותו עוד פעמיים עם הפנס בעוד האחר בועט בו שוב.

בהמשך הצליח המתלונן לקום וניסה להימלט מהמקום, אך האחר הכה אותו במכת אגרוף בראשו והפילו על המדרכה.

בנסיבות אלה הגיע למקום מאור קרני וריסס בגז פלפל לעבר האחר, אז נמלטו מהמקום האחר והנאשם, והמתלונן פונה לבית חולים.

כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלונן חתך במצח באורך 4-5 ס"מ, שני חתכים נוספים אשר הצריכו הרדמה ותפירה וכן חבלות מעל זרוע שמאל, האמה השמאלית ובכף יד שמאל.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו, המאשימה תטען למתחם שנע בין 5 ל-14 חודשי מאסר ובכפוף לתסקיר חיובי תגביל עצמה ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות וכן רכיבים נוספים, ופיצוי מוסכם למתלונן בסך ₪ 3,500. ההגנה תטען באופן פתוח.

עמוד 1

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש לבית המשפט גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו לנאשם הרשעה אחת קודמת משנת 2013 בעבירות של ביצוע עבודות ללא היתר ובסטיה מהיתר.

הנאשם הופנה למתן תסקיר בעניינו.

מהתסקיר עולה כי הנאשם יליד 1968, עלה לארץ מטדז'יקיסטן בשנת 1993.

הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים, עובד בשנים האחרונות כמנהל מועדון בפתח תקוה.

הנאשם מתגורר עם משפחתו והוריו בראשון לציון. המשפחה תוארה כמתפקדת ומערכת היחסים בין בני המשפחה תוארה כתקינה.

הנאשם סיים לימודים תיכוניים בברית המועצות ואף למד שנתיים לימודי רפואת שיניים. לנאשם אח אחד שהינו רופא במקצועו.

הנאשם מסר כי לאחר עלייתו ארצה עם אשתו לא התאפשר לו להשלים את לימודי רפואת השיניים שכן היה עסוק בפרנסת המשפחה. תהליך העליה והקליטה בארץ תוארו ללא בעיות מיוחדות.

הנאשם מסר כי במשך מספר שנים היה בעליה של חנות ירקות ולאחר מכן ניהל חברה לטכנולוגיות חדשות בשותפות. לאחר תקופה זו נסע לארה"ב לתקופה קצרה בניסיון לקדם נושאים כלכליים אך שב לארץ. בשנים האחרונות הינו משמש כמנהל מועדון שהיה בבעלותו בפתח תקווה ואשר נמכר על ידו.

לגבי העבירה הנוכחית, הנאשם מסר כי היתה לו הכרות קודמת עם המתלונן, שכן המשפחות גרו בשכנות בברית המועצות. נמסר כי בן משפחה של הנאשם, שבבעלותו קיוסק הסמוך למועדון בו עובד הנאשם, ביקש עזרתו כאשר בחור צעיר הפריע ליד הקיוסק. הנאשם תאר כי המתלונן הגיע עם חבריו לאזור הקיוסק בנסיבות שלא היו ברורות לנאשם, אך הוא חש מאוים מהם והסתתר בקיוסק. בהמשך טען הנאשם כי המתלונן נהג כלפיו באלימות והוא הגיב כמתואר בכתב האישום וזאת כהגנה עצמית.

נמסר עוד כי הנאשם חש מושפל ופגוע לאחר שהמתלונן העליב וקילל אותו ואת משפחתו בנוכחות בנו וחברים נוספים, ובנסיבות אלה הגיב בתוקפנות.

הנאשם מסר כי חש בושה ממעורבותו בביצוע העבירה והביע חרטה על הפגיעה במתלונן.

כן מסר הנאשם כי העביר התנצלות למתלונן דרך מכרים משותפים והביע רצון בהשתתפות בהליך צדק מאחה.

הנאשם מוכר לשירות המבחן מהליך פלילי משנת 2005 ונמסר כי הוא נדון וביצע של"צ במסגרת הליך זה.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מתפקד באופן תקין אך יחד עם זאת קיימת נוקשות מחשבתית וקושי לקבל עמדות שונות משלו. כן התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם הינו בעל דפוסי התנהגות אלימים וכי מקום עבודתו חושף אותו לאוכלוסיה עבריינית ולמצבי סיכון, ואורח חייו הינו אינטנסיבי ועמוס. הנאשם מבין זאת, אך בשלב זה אינו רואה אפשרות למציאת מקום עבודה אחר.

במסגרת הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום ובבחינת הנתונים שפורטו לעיל נמצא כי קיים סיכון להישנות עבירות, אך ההערכה היתה כי שליחתו של הנאשם למאסר בפועל לא תפחית הסיכון ועלולה להקשיח עמדותיו.

קצינת המבחן העריכה כי הליך טיפולי מתאים עשוי להפחית את הסיכון והנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול המוצע.

לאור זאת הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה לצורך השתלבותו בטיפול ומעקב אחר התקדמותו. כן הומלץ על ענישה קונקרטיה ומתן פיצוי למתלונן.

לנוכח חומרת העבירה, הנזק שנגרם למתלונן וקשייו של הנאשם בשליטה על כעסיו, קצינת המבחן לא המליצה על הימנעות מהרשעה, על אף טענתו של הנאשם כי ברצונו לנסות לעבוד כנהג מונית או עובד עירייה ובמצב זה הרשעה עלולה להסב לו נזק עתידי.

בדיון שהתקיים עתר ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר משלים.

בהתאם להחלטתי, לאור הנזקקות הטיפולית העולה מהתסקיר ונכונות הנאשם להשתלב בטיפול לצורך פיתוח כלים להתמודדות עם מצבי קונפליקט ושליטה בכעסים, ניתנה הנחיה כי שרות המבחן ישלב את הנאשם בטיפול בהתאם לנזקקותו וכן יקיים לגבי הליך של צדק מאחה, כפי שהביע נכונות לכך. בהמשך לכך, נקבע כי יוגש תסקיר משלים ובו גם התייחסות לעמדת המתלונן.

בהתאם לתסקיר המשלים, הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית ייעודית בתחום האלימות, בנוסף לפגישות פרטניות.

הנאשם מסר כי הוא חש בשינוי חיובי שחל בו מאז החל בטיפול ומבין את הקושי הקיים בסביבת עבודתו עקב חשיפתו לגורמים עברייניים, וכיום מציב לעצמו גבולות בכדי לשלוט בסיטואציות ולצמצם מעורבותו באירועים אלימים.

הנאשם מסר כי בחודש 3/17 פנה מיוזמתו למסגרת "קרבה בטוחה" ונמצא עימם בקשר טיפולי של שיחות פרטניות פעם בשבוע.

גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם מגיע באופן קבוע למפגשים, משתף פעולה ובעל נכונות לטפל בבעיותיו בתחום השליטה בכעסים.

כן נמסר כי הנאשם נמצא בתהליך של מודעות עצמית להתנהלותו התוקפנית בעבר אל מול יכולת התמודדותו כיום המאופיינת בחכמה ויעילות.

הנאשם מסר כי רוכש כלים לניהול תקשורת בינאישית חיובית כדרך לפתרון סכסוכים.

לגבי הקבוצה הייעודית בה שולב הנאשם במקביל, נמסר כי הנאשם משתף פעולה וכן לוקח אחריות על התנהגותו האלימה ומצליח לזהות מצבי סיכון ולפעול בהתאם וכן קיים שינוי ביחס לתפיסותיו בכל הנוגע לפתרונות אלימים למצבי סכסוך. עם זאת, נמסר כי עדיין נדרשת העמקה ביחס להתנהגותו האלימה.

הנאשם הביע נכונות להמשיך בטיפול ומרגיש כי ההליך הטיפולי תורם לו ומקדמו.

בעניין יחסו של הנאשם למתלונן, הנאשם מכיר בנזק שנגרם ובחוסר הפרופורציה של תגובתו והוא הביע רצון בהליך גישור פוגע - נפגע, ובמסגרת זו נפגש עם מנחת תוכנית צדק מאחה. נמסר כי על אף התאמתו הראשונית לתהליך, הדבר לא הסתייע מסיבות שונות.

לאור האמור לעיל, ובהתחשב במחויבותו של הנאשם להמשך ההליך הטיפולי, אשר מהווה גורם מפחית סיכון, הומלץ על העמדתו בצו מבחן למשך שנה, זאת אף בכדי לאפשר לנאשם להשלים את ההליך הטיפולי. כן הומלץ על ענישה קונקרטיית ועל פיצוי למתלונן שישקפו את חומרת העבירה והפגיעה במתלונן.

הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות אשר מצא כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות והומלץ על הצבתו של הנאשם במרכז יום לקשיש בראשון לציון.

הנאשם ביקש להשמיע עדי אופי :

העדה הגב' גילה אלקובי העידה כי היא חברה של הנאשם ומכירה אותו כשנתיים. לדבריה, הנאשם הציל את החיים של אח שלה. העדה תארה כי אחיה קיבל אירוע מוחי והיה סגור באותו זמן בדירתו. העדה מסרה כי היא התקשרה לנאשם שיבוא לעזור. העדה תארה כי הנאשם עלה לקומה שלישית עם יד שבורה ונכנס לדירה דרך המרפסת ופתח את דלת הדירה בכדי שניתן יהיה להוציא את אחיה מהדירה ולהעבירו לטיפול רפואי. העדה מסרה כי הנאשם הוריד את אחיה לאמבולנס ובזכות מעשיו אחיה ניצל. כן העידה כי הנאשם נמצא עימם בקשר עד היום.

העדה גב' ג'ימקקה טטיאנה העידה כי היא מכירה את הנאשם 7 שנים והוא עזר לה בזמנים בעייתיים בהם בעלה עשה שימוש בסמים ואלכוהול וכן היה מעורב בהימורים. העדה מסרה כי הנאשם עודד אותה ועזר לה ולבעלה לצאת מהמשבר בו היו וכיום הם ביחד בזכותו.

העדה מסרה עוד כי התמודדה עם קשיים שונים עם בנה שנאמר לה שהינו אוטיסט וגם בעניין זה הנאשם עודד אותה ותמך בה. העדה מסרה כי מודה לנאשם על עזרתו ותמיכתו.

העד מר וגאן מחוייאן העיד כי הוא מכיר את הנאשם שנה וחצי.

לדבריו הוא היה במצב קשה, לא עבד, היה בקשיים כלכליים ופונה מהדירה בה התגורר. העד מסר כי פנה לנאשם בבקשת עזרה והוא הלווה לו כסף לשכור דירה, דאג לו לאכול ומצא לו עבודה. לדבריו הנאשם הינו אדם טוב ונחמד שעוזר לכולם.

העד מר ורדן בוריאן העיד כי הוא מכיר את הנאשם כמעט 8 שנים, ובמשך 5 הוא כמו מטפל עבורו. העד העיד כי סבל ממחלת כבד חזקה והנאשם מצא לו רופאים וטיפול תרופתי וכעת מצבו מצויין.

לדברי העד הנאשם עזר לו גם בתקופה בה לא עבד כחצי שנה והוא דואג ולו עד היום ונמצא עמו בקשר רציף.

ב"כ המאשימה התייחסה במסגרת טיעוניה לעונש לעברו הפלילי של הנאשם כמפורט לעיל ולתיאור העבירה כעולה מכתב האישום המתוקן.

נטען כי מדובר בפגיעה חמורה בערכים המוגנים של שלמות הגוף ובטחונו האישי של המתלונן.

ב"כ המאשימה טענה כי למתלונן נגרמו נזקים ובהם חבלות מעל הזרוע והאמה השמאליים ובכף היד, כן חתך במצח באורך 5 ס"מ ושני חתכים נוספים שהצריכו הרדמה מקומית ותפירה.

הוצגו תמונות ואישור רפואי.

ב"כ המאשימה התייחסה לאמור בתסקירי שירות המבחן, אשר בסופו של יום התרשם כי לאור כך שהנאשם נרתם להליך הטיפולי, יש מקום להטלת צו מבחן לשנה יחד עם ענישה קונקרטיית שתיתן ביטוי לחומרת העבירה ופיצוי למתלונן.

נטען כי למרות העדר עבר פלילי רלוונטי, העבירה הנוכחית הינה עבירה חמורה מאוד, כאשר ניתן לראות כי הנאשם הינו היוזם של האירוע, הוא הדומיננטי וגם כשנעשה ניסיון להרחיקו הוא חוזר, ובטרם חזרתו ישנו אלמנט של תכנון, עת הוא נוטל נשק קר - פנס גדול ממתכת, ומכה בראשו של המתלונן.

נטען כי האירוע יכול היה להסתיים באופן חמור בהרבה ורק בדרך נס הסתיים בחבלות בלבד.

כן נטען כי חלקו של הנאשם הוא חלק עיקרי ביותר בעוד שלא קדמה התגרות מצד המתלונן.

ב"כ המאשימה ציינה כי במסגרת ההסדר שהוצג ביום 1.11.16, הגבילה עצמה המאשימה למתחם שנע בין 5 ל-14 חודשי מאסר ובכפוף לתסקיר חיובי הסכימה המאשימה להגביל עצמה ל-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

נטען כי ניכר שהנאשם אכן עובר דרך טיפולית, אך אין המדובר בשיקול של ממש.

כן נטען כי הנאשם אכן לקח אחריות וחסך בזמן ציבורי יקר, אך מדובר בעבירות חמורות מאוד וגם שרות מבחן סברו כי נדרשת ענישה קונקרטיית.

ב"כ המאשימה הפנתה לרע"פ 7734-12 **טימור מגידוב נ' מד"י**, בו הורשע הנאשם בתקיפה חבלנית. באותו מקרה חרף העדר עבר פלילי והמלצת תסקיר לעבודות שרות בית משפט גזר על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר.

לאור זאת ובהתחשב בדרך שעבר הנאשם חזרה ב"כ המאשימה על עתירה זו וביקשה כי בית המשפט יטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי ופיצוי מוסכם למתלונן בסך 3,500 ₪.

ב"כ הנאשם טען מנגד כי במקרה זה יש להשית על הנאשם עונש הרתעתי הצופה פני עתיד, ולא עבודות שירות.

ב"כ הנאשם ביקש להגיש ע"פ 730/13 **שחרוך טוחסונוב נ' מד"י**, פסק דין של בית משפט העליון שדן בעניינו של המתלונן אשר נשפט בגין עבירת שוד שבוצעה בשנת 2011 ובגינה נגזרו על המתלונן 7 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה התנגדה להגשת פסק הדין בטענה כי אין רלוונטיות לזהותו, אופיו ומעשיו של המתלונן בהתאם לפסיקה,

יש להתייחס רק לכתב האישום שנמצא בפנינו.

ב"כ הנאשם טען כי יש רלוונטיות לאישיותו העבריינית של המתלונן הקשורה לנסיבות התפתחות האירוע, ועל כן יש לאפשר הגשת פסק הדין הנ"ל.

בנוסף נטען כי יש לתקן את הסדר הטיעון, באופן שהפיצוי לא יהיה למתלונן, שכן הוא נרצח לאחרונה באוקראינה.

נטען כי סוכם שהפיצוי יינתן לאגודה כלשהי, כגון לאגודה למען חיילי צה"ל, והנאשם מסכים לכך.

נטען כי הנאשם כבר הפקיד את סך הפיצוי בהתאם להסדר, והוצג אישור על ההפקדה אותה יש להעביר לגוף המתאים.

ב"כ הנאשם טען כי על אף שמדובר בעבירה חמורה, יש לבחון את נסיבותיו הפרטניות של המקרה.

נטען כי לאורך כל הדרך הופנו בקשות לשירות המבחן לבחון אפשרות של צדק מאחה, אך שירות המבחן לא יצר קשר עם המתלונן, וכן לא אימת את דברי הנאשם כי נערכה "סולחה" בינו לבין המתלונן.

ב"כ הנאשם הציג קבלות ואישורים על תרומות שונות של הנאשם הן לבית כנסת, והן תרומות של הנאשם לחיילים במבצע צוק איתן.

צורפו מכתבי תודה והוקרה ממוסדות תורה ומכתבי תודה מראש עיריית פתח תקווה וסגנו.

ב"כ הנאשם טען כי אין מקום להטלת עונש של עבודות שירות במקרה של זה, בפרט בהתחשב בהליך הטיפול בו משתתף הנאשם.

נטען כי לאחר הדיון הקודם הנאשם פנה למרכז "קרבה בטוחה", ובנוסף טופל בקבוצה ייעודית בשירות המבחן.

נטען כי הנאשם סבר שבמקום לחכות לקבוצה שתיפתח בשירות המבחן, ואשר פתיחתה התעכבה, כדאי לפנות לגורם טיפולי פרטי ומוכר ועל כן הוא פנה למרכז "קרבה בטוחה" וטופל במסגרת זו ע"י עו"ס ליאת תפילין.

נטען כי הנאשם מסכים להמשיך בטיפול הן במסגרת שירות המבחן והן במסגרת מרכז "קרבה בטוחה" במסגרת צן מבחן, כמומלץ ע"י שירות המבחן.

ב"כ הנאשם התייחס למצבו הכלכלי של הנאשם ולכך שהנאשם לקח הלוואות הוא נמצא בחוב של מיליון וחצי ₪. הוגש אישור מהבנק.

נטען כי הנאשם בונה בית פרטי בנחלת יהודה בראשון לציון, אחרי שהתחייב בהלוואות כספיות גדולות.

כן נטען כי הנאשם הינו למעשה בעל מועדון, מנהל בית קפה ברח' גוטמן בפ"ת, כאשר העבודה היא בשעות הבוקר.

נטען כי הנאשם מחויב להחזיר את ההלוואות הכספיות שלקח ולשם כך עליו להמשיך לעבוד.

בנוסף נטען כי חמתו של הנאשם, המתגוררת עם המשפחה, לקתה לאחרונה במחלה קשה והנאשם עוזר בטיפול בה. הוגש אישור מיום 4.9.17.

ב"כ הנאשם התייחס לכך שבאירוע נשוא כתב האישום היו מספר מעורבים והם אף נחקרו תחת אזהרה, אך אף אחד מהם לא הועמד לדין.

נטען כי גם אותו מאור קרני המוזכר בכתב האישום, שהגיע עם גז פלפל, נעצר 10 ימים בחשד לאירוע ולא הועמד לדין.

בנסיבות אלה נטען לאכיפה בררנית והגנה מן הצדק, ונטען כי יש לשקול אי ענישה של הנאשם בהתחשב בכך שהוא הודה ולקח אחריות מלאה והוא מצוי כבר שנה וחצי בטיפולים.

הוגשה פסיקה רלוונטית.

בת"פ(שלום ת"א) 58960-12-12 **מד"י נ' ולדמן** יוחסה לנאשם עבירה שלך תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שהכה את המתלונן לאור חשדו כי גנב את מכשיר הטלפון הנייד של אשתו וגרם לו לחתך במצח. בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשם בהתחשב בכך שהרשעה תפגע בעיסוקו של הנאשם והטיל עליו 300 שעות של"צ התחייבות כספית ופיצוי למתלונן.

בת"פ (שלום פ"ת) 31147-07-10 **מד"י נ' י ת**, שנדון בפני מותב זה, הורשע הנאשם, ללא עבר פלילי, בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות וחבלה חמורה לאחר שתקף את אשתו וגרם לה שבר ביד. באותו מקרה הוטלו על הנאשם 180 שעות של"צ, מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצוי למתלוננת, זאת לאחר שהנאשם השתתף בהליך טיפולי, בני הזוג התגרשו וכן בהתחשב בפגיעה הכלכלית הצפויה בנאשם במצב של ענישה בדמות עבודות שירות, ובהיותו תומך כלכלית בשלושת ילדיו.

ב"כ הנאשם טען כי עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שרות יהווה פגיעה קשה בפרנסתו של הנאשם על כל המשתמע מכך.

נטען כי הנאשם היה עצור בתיק זה יומיים ולא מכן שהה בתנאים מגבילים.

ב"כ הנאשם התייחס לאמור בתסקירי שירות המבחן ולכך שבהתאם לאמור בתסקיר המשלים, הנאשם עשה שינוי משמעותי מבחינת הבנת חומרת העבירה, והוא משתף פעולה ונתרם הן מהטיפול בשירות המבחן והן מהטיפול במסגרת "קרבה בטוחה".

נטען כי הנאשם הינו ממצטייני הקורס ויתכן שישימש בעתיד כמדריך במקום.

ב"כ הנאשם טען כי לאור כל האמור לעיל יש להסתפק בעונש של מאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם טען כי במסגרת ת.פ. 1003-03-16 בו הואשם הנאשם בסיוע לתקיפה ושיבוש הליכי משפט, ולאור שיתוף פעולה עם הגורמים שחקרו את התיק, פוענח תיק גדול.

במסגרת אותו תיק בוצעה תרומה של הנאשם לארגון קורבנות רצח, ולאור התרומה של הנאשם, הסכימה הפרקליטות למחוק את כתב האישום שהיה תלוי נגדו.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון.

הנאשם הביע צער על האירוע נשוא כתב האישום ואמר כי לא היתה לו ברירה שכן המתלונן וחבריו חיכו לו מחוץ לקיוסק, בעוד הוא בורח ומסתתר מהם שם.

הנאשם טען כי הוא מצטער שלא התקשר מיד למשטרה ומצטער על כל מה שקרה.

נטען כי המתלונן היה מוכר למשטרה שכן היו לו תחנות סמים.

דין

הערכים הנפגעים כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם שלמות גופו, בטחונו ושלמות נפשו של המתלונן ז"ל.

בהתחשב ברף האלימות מחד גיסא, ובנסיבות בהן נקלע הנאשם למעורבות באירוע, מאידך גיסא, מתחם הענישה הראוי מתחיל במאסר לריצוי בעבודות שירות ועד למאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, וכן רכיבים נלווים.

במקרה דנן, נוכח ההליך הטיפולי הממושך שעובר הנאשם, שהביא להפחתה במסוכנותו, ולאור נטילת האחריות, הפקת הלקחים והעדר עבר פלילי רלוונטי, וכן לנוכח נכונות התרומית-התנדבותית של הנאשם, אני רואה לנכון לסטות לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום הנאשם, ולהמיר את המאסר בעבודות שירות בשל"צ משמעותי שיהוו ענישה קונקרטי, לצד צו מבחן.

שירות המבחן יגבש לנאשם תכנית של"צ בהיקף של 100 שעות.

תכנית של"צ תוגש תוך 30 יום לאישור בית המשפט.

כן אני מעמידה את הנאשם במבחן למשך שנה, בתנאים שיקבע שירות המבחן.

הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ או יפר את צו המבחן, מוסמך בית המשפט להפקיע את הצוים ולגזור עליו עונש חלופי.

נוכח פטירת המתלונן, הסכום שהפקיד הנאשם בקופת בית המשפט יועבר כתרומה למרכז נגה למען נפגעי עבירה,

הקריה האקדמית אונו.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.